

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ महीप्ररोहं वक्षः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ उक्ताताभ्यामिति शेषः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणसातब्राह्मणाधीनं ॥ ९ ॥ दर्भाणां अजिनायं उपर्यजिनं च तदा स्तरणं चेति समासः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

धृष्टद्युम्न उवाच योऽसौ युवा व्यायतलो हिताक्षः कृष्णाजिनी देवसमानरूपः ॥ यः कार्मुकाग्र्यं कृतवानधिज्यं लक्ष्यं च यः पातितवान् पृथिव्यां ॥ २ ॥ असज्जमानश्च ततस्तरस्वी वृतो द्विजाग्र्यैरभिपूज्यमानः ॥ चक्राम वजीवदितेः सुतेषु सर्वैश्च देवैर्ऋषिभिश्च जुष्टः ॥ ३ ॥ कृष्णाप्रगृह्याजिनमन्वयात्तं नागं यथानागवधूः प्रहृष्टा ॥ अमृष्यमाणेषु नराधिपेषु क्रुद्धेषु वै तत्र समापतत्सु ॥ ४ ॥ ततोपरः पार्थिवसंघमध्ये प्रवृद्धमारुज्यमहीप्ररोहं ॥ प्रकलयन्नेव स पार्थिवौघान् क्रुद्धोऽतः प्राणभृतो यथैव ॥ ५ ॥ तौ पार्थिवानां मिषतां नरेन्द्रकृष्णामुपादाय गतौ नराग्र्यौ ॥ विभ्राजमाना विवचंद्रसूर्यौ बाह्यां पुराद्गार्गवकर्मशालां ॥ ६ ॥ तत्रोपविष्टा चिरिवानलस्य तेषां जनित्रीति मम प्रतर्कः ॥ तथा विधैरेव नरप्रवीरैरुपोपविष्टैस्त्रिभिरग्निकल्पैः ॥ ७ ॥ तस्यास्ततस्तावभिवाद्य पादौ उक्ता च कृष्णा त्वभिवादयेति ॥ स्थितां च तत्रैव निवेद्य कृष्णां भिक्षाप्रचाराय गतानराग्र्याः ॥ ८ ॥ तेषां तु भैक्षं प्रति गृह्य कृष्णादत्वा बलिं ब्राह्मणसाच्चकृत्वा ॥ तां चैव वृद्धां परिवेष्यतांश्च नरप्रवीरान् स्वयमप्यभुङ्क्त ॥ ९ ॥ सुमास्तुते पार्थिवसर्व एव कृष्णा च तेषां चरणोपधाने ॥ आसीत् पृथिव्यां शयनं च तेषां दर्भाजिनाग्रास्तरणोपपन्नं ॥ १० ॥ तेन र्दमाना इव कालमेघाः कथाविचित्राः कथयां बभूवुः ॥ न वै श्य शूद्रौपयिकीः कथास्तान च द्विजानां कथयंति वीराः ॥ ११ ॥ निःसंशयं क्षत्रियपुंगवास्ते यथाहियुद्धं कथयंति राजन् ॥ आशाहिनो व्यक्तमियं समृद्धामुक्तान् हि पार्थान् शृणु मोऽग्निदाहात् ॥ १२ ॥ यथाहिलक्ष्यं निहतं धनुश्च सज्यं कृतं तेन तथा प्रसज्य ॥ यथा हि भाषंति परस्परं ते छन्ना ध्रुवं ते प्रचरंति पार्थाः ॥ १३ ॥ ततः सराजाद्गुपदः प्रहृष्टः पुरोहितं प्रेषयामास तेषां ॥ विद्यामयुष्मानिति भाषमाणो महात्मनः पांडुसुतास्तु कच्चित् ॥ १४ ॥ गृहीतवाक्यो नृपतेः पुरोधा गत्वा प्रशंसामभिधाय तेषां ॥ वाक्यं समग्रं नृपतेर्यथा वदुवाच चानुक्रमविक्रमेण ॥ १५ ॥ विज्ञातुमिच्छत्यवनीश्वरो वः पंचालराजो वरदो वरार्हाः ॥ लक्ष्यस्य वेद्धारमिमं हि दृष्ट्वा हर्षस्य नांतं प्रतिपद्यते सः ॥ १६ ॥ आख्यातचज्ञातिकुलानुपूर्वी पदं शिरः सुद्विषतां कुरुध्वं ॥ प्रह्लादयध्वं हृदयं ममेदं पंचालराजस्य च सानुगस्य ॥ १७ ॥ पांडुर्हिराजाद्गुपदस्य राज्ञः प्रियः सखा चात्मसमो बभूव ॥ तस्यैष कामो दुहिताममेयं स्नुषां प्रदास्यामि हि कौरवाय ॥ १८ ॥

॥ १३ ॥ विद्यामवेदितुमिच्छामः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ आख्यातकथयत ॥ १७ ॥ १८ ॥